

Lovforslag nr. L 16. Fremsat den 3. oktober 1990 af socialministeren (Aase Olesen)

Forslag

til

Lov om ændring af den sociale styrelseslov m.v.

(Ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af ændring af den sociale centrale administration)

§ 1

I den sociale styrelseslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 14. marts 1990, ophæves § 20, § 22 og § 24.

§ 2

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 27. september 1989, som ændret senest ved lov nr. 425 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 13 ophæves.

2. I § 29, stk. 2, § 67, stk. 3, § 70, stk. 3, og § 85 a, stk. 1, ændres »Socialstyrelsen« til: »Socialministeriet«.

3. I § 30, stk. 1, 1. pkt., ændres »udvalget« til: »kommunalbestyrelsen«.

4. I § 128, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 65, stk. 5,« til: »§ 65, stk. 6,«.

§ 3

I lov nr. 350 af 4. juni 1986 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, ændres i § 25 a, stk. 4, »Socialstyrelsen« til: »Socialministeriet«.

§ 4

I lov nr. 852 af 20. december 1989 om dagpenge ved sygdom eller fødsel, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 387 af 13. juni 1990, ændres

i § 7, stk. 2, »chefen for Socialstyrelsen« til: »formanden for Dagpengeudvalget«.

§ 5

I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 1987, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 387 af 13. juni 1990, ændres i § 2, stk. 3, § 3, stk. 2, § 4, stk. 4, § 16 og § 19, stk. 2, »Chefen for Socialstyrelsen« til: »Socialministeren«.

§ 6

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 4. juli 1989, som ændret senest ved lov nr. 585 af 20. august 1990 foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, og § 50, stk. 2 og stk. 5, ændres »chefen for Socialstyrelsen« til: »socialministeren«.

2. I § 26 og § 38 ændres »Chefen for Socialstyrelsen« til: »Socialministeren«.

3. I § 59, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 26, stk. 1, nr. 2.« til: »§ 23, stk. 1, nr. 2.«.

4. § 60, stk. 1, ophæves, og i stk. 2 og stk. 3, der bliver stk. 1 og stk. 2, ændres »Chefen for Socialstyrelsen« til: »Socialministeren«.

5. I § 62, stk. 1, ændres »til chefen for Socialstyrelsen henlægge« til: »udøve«.

§ 7

I lov om erstatning til besættelsestidens ofre, jf. lovbekendtgørelse nr. 472 af 4. august 1988, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 1, affattes således:

»§ 6. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, kan indbringes for

Erstatningsrådet. Erstatningsrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

2. I § 64, stk. 3, ændres »socialministeren, hvis afgørelse er endelig« til: »Den Sociale Ankestyrelse.«.

§ 8

Loven træder i kraft den 1. januar 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Generelt

Som led i regeringens bestræbelser på en enklere administration, en bedre ressourceudnyttelse og dermed en forbedret service over for borgeren, foreslår regeringen en ændring i den sociale, centrale administration gennem en indpasning af Socialstyrelsen i Socialministeriets departement med virkning fra 1. januar 1991. Det er hensigten at opnå en tættere kontakt mellem Ministeriet, kommunerne og borgerne for derigennem at give Folketinget en bedre betjening og en større sammenhæng i løsningen af Ministeriets opgaver.

Dette mål kan nås gennem en sammenlægning af de ressourcer, der i dag er indeholdt i Departementet og Socialstyrelsen, til én moderne organisation, som med fleksibilitet og handlekraft kan imødekomme de mange ønsker og krav, der stilles fra samfundets forskellige niveauer.

Socialstyrelsen har siden sin etablering i 1970 varetaget en række væsentlige opgaver. Ved den første store udlægning af opgaverne efter bistandsloven i 1976 var det Socialstyrelsen, der forestod den direkte kontakt til kommunerne og amtskommunerne. Tilsvarende bidrog styrelsen til udlægningen af særfor-sorsområdet til amtskommunerne i 1980. Med disse udlægninger har Socialstyrelsen i væsentlig grad bidraget til decentraliseringen og dermed til en nedtoning af den statslige kompetence på det sociale område.

Som følge af denne decentralisering, hvorefter ansvaret for en stadig større del af opgaverne på det sociale område er henlagt til kommunalbestyrelserne og amtsrådene, er der sket en tilnærmelse af Departementets og Socialstyrelsens arbejdsopgaver, hvilket yderligere begrundes en sammenlægning af de to sociale, centrale myndigheder.

Styrelsen har i væsentlig grad bidraget til den socialpolitiske udvikling i samfundet ved sin tætte kontakt til kommunerne og borgerne. Regeringen finder, at denne socialpolitiske og socialfaglige indsigt bør videreføres i ét departement med ny struktur.

Ligeledes foreslås, at visse konkrete opgaver efter den sociale lovgivning, som styrelsen i dag varetager, henlægges til det nye departement, jf. bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Det sociale tilsyn

I forbindelse med de store udlægninger på det sociale område var der behov for en særlig bestemmelse, der præciserede, at socialministeren førte tilsyn med det sociale område. Ved gennemførelsen af den sociale styrelseslov i 1970 blev der derfor i § 22 medtaget en bestemmelse herom.

Med den skete udlægning af opgaverne i de forløbne 20 år, den fortsatte glidende decentralisering på flere niveauer samt det omfattende ankesystem er Socialministeriets og Socialstyrelsens rolle som overordnet påtalemyndighed blevet væsentligt nedtonet. Det har i perioden navnlig været Socialstyrelsen, der har varetaget denne opgave. Tilbage står fortsat det almindelige kommunale tilsyn samt det almindelige ressorttilsyn efter almindelige stats- og forvaltningsretlige principper, jf. bemærkningerne til forslaget § 1.

Med Socialreformen i 70'erne skete der et brud på den traditionelle opbygning af klage-tilsynssystemet. Socialministeriet er fortsat den regeludstedende myndighed, men er som hovedregel ikke længere klageinstans. Socialministeriet indgår heller ikke i et over-underordningsforhold til kommunerne/amtskommunerne, bortset fra på visse mere administrative områder som regnskab og revision.

Det almindelige kommunale tilsyn

I henhold til den kommunale styrelseslovgivning varetages tilsynet med kommunerne af de for hvert amt nedsatte tilsynsråd, mens Indenrigsministeriet udøver tilsynet med amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

Det er tilsynets opgave at kontrollere, at beslutninger, der træffes i kommuner og amtskommuner, ikke er i strid med lovgivningen. De sanktioner, som tilsynet kan anvende i tilfælde, hvor der foreligger en klar ulovlighed, består i annullation af ulovlige beslutnin-

ger, tvangsbøder, anlæg af erstatningssag samt erstatningsretlig bod.

De kommunale tilsynsmyndigheder kan således tage stilling til, om de retningslinier, som en kommunalbestyrelse fastlægger for behandlingen af sager om ydelser efter den sociale lovgivning, er i strid med lovgivningen. Til brug for sin vurdering heraf, vil tilsynsmyndigheden kunne indhente en udtalelse fra Socialministeriet.

Tilsynets kompetence viger imidlertid i det omfang, der er en klageinstans, der kan efterprøve den kommunale afgørelse. De kommunale tilsynsmyndigheder kan derfor normalt ikke tage stilling til lovligheden af afgørelser, der træffes vedrørende sociale ydelser til enkeltpersoner, idet afgørelserne inden for dette område kan indbringes for de sociale ankeinstanser (amtsankenævn m.v.). Også klager over, at reglerne i forvaltningsloven er tilsidesat i forbindelse med sådanne afgørelser, henhører normalt under de sociale ankeinstanser.

Den gældende retstilstand, hvorefter der består et lovbestemt, selvstændigt socialt tilsyn af ikke nærmere præciseret omfang skaber imidlertid en usikkerhed om rækkevidden af det kommunale tilsyn, idet dette tilsyn også dækker områder, som antages at falde ind under det usikre begreb »det sociale tilsyn«.

På den baggrund kan der skabes en større klarhed ved at ophæve den sociale styrelseslovs § 22 om det særlige sociale tilsyn.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Der er på FFL 1991 indbudgetteret betydelige personalereduktioner for Socialministeriets departement som følge af de årlige generelle rammereduktioner, regeringens afbureaukratiseringsplan samt den vedtagne særlige reduktion af Socialstyrelsen. Forslaget vil gøre Socialministeriet i stand til at imødekomme disse reduktioner på en hensigtsmæssig måde.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Socialstyrelsen er oprettet med hjemmel i den sociale styrelseslovs § 20. Som følge af forslaget om Socialstyrelsens nedlæggelse foreslås bestemmelsen ophævet.

Efter § 22 i den sociale styrelseslov fører socialministeren tilsyn med kommunernes og amtskommunernes administration af det sociale område. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er dette tilsyn som følge af decentraliseringen og opbygningen af et omfattende klagesystem blevet nedtonet væsentligt.

Hertil kommer, at rækkevidden af § 22 har givet anledning til usikkerhed med hensyn til afgrænsningen over for det almindelige tilsyn og ressorttilsynet, som efter almindelige statsretlige og forvaltningsretlige regler gælder for enhver minister. Den omstændighed, at der ikke til § 22 er knyttet sanktionsmuligheder, har i sig selv gjort anvendelsen af bestemmelsen uklar.

Ved ophævelsen af § 22 om det sociale tilsyn skabes der en klarere retstilstand, idet det hermed fastslås, at de kommunale tilsynsmyndigheder også inden for det sociale område skal påse, at der ikke i kommunerne og amtskommunerne handles i strid med lovgivningen. Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget gælder der dog den væsentlige modifikation heri, at tilsynsmyndigheden normalt ikke vil kunne tage stilling til lovligheden af afgørelser vedrørende sociale ydelser til enkeltpersoner, idet sådanne afgørelser kan påklages til de sociale ankeinstanser. De kommunale tilsynsmyndigheder vil imidlertid kunne gribe ind, hvis der fastlægges retningslinier for administrationen af det sociale område, som klart er i strid med lovgivningen herom. Til brug for vurderingen heraf, vil de kommunale tilsynsmyndigheder normalt indhente en udtalelse fra Socialministeriet.

Efter den nugældende § 24 kan socialministeren bemyndige Socialstyrelsen eller en anden central styrelse til i nærmere angivet omfang at udøve beføjelser, som i loven er tillagt socialministeren. Som følge af forslaget må denne bestemmelse anses for overflødig.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om Socialstyrelsens nedlæggelse.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel og er en følge af lov nr. 389 af 7. juni 1989 om ændring af den sociale styrelseslov samt forskellige bestemmelser om det sociale udvalg (ophævelse af det sociale udvalgs selvstændige kompetence m.v.).

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel.

Til § 3

Ændringen medfører, at beføjelsen til at fastsætte størrelsen af børnetilskud og børnebidrag overføres fra chefen for Socialstyrelsen til socialministeren.

Til § 4

Efter § 7, stk. 2, godkender chefen for Socialstyrelsen en blanket til brug for afgivelse af lægeerklæring. I tilknytning til Socialstyrelsens nedlæggelse findes det administrativt hensigtsmæssigt at henlægge denne beføjelse til formanden for Dagpengeudvalget.

Til § 5

En række bemyndigelser, der efter gældende bestemmelser er givet til chefen for Socialstyrelsen, foreslås henlagt til socialministeren.

Til § 6

Til nr. 1

Efter § 3, stk. 4, kan chefen for Socialstyrelsen, når særlige omstændigheder taler for det, tillade, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension. Denne beføjelse foreslås tillagt socialministeren. Antallet af afgørelser er begrænset.

Efter de øvrige bestemmelser har chefen for Socialstyrelsen bemyndigelser, der foreslås overført til socialministeren.

Til nr. 2

Der er tale om konsekvensrettelser.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af gennemførelsen af lov nr. 852 af 20. december 1989 om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Til nr. 4

Af § 60, stk. 1, fremgår, at Socialstyrelsen bistår Socialministeriet, Den Sociale Ankestyrelse, amsanke-

nævnene, revaliderings- og pensionsnævnene, amtskommunerne og kommunerne ved administrationen af pensionsloven. Som et led i nedtoningen af Socialstyrelsens opgaver nedtones den bistand, der hidtil har været ydet. Der kan fortsat i et vist omfang forventes ydet bistand fra Socialministeriet til Den Sociale Ankestyrelse, amsankenævnene, revaliderings- og pensionsnævnene, amtskommunerne og kommunerne ved administrationen af pensionsloven. Da Socialministeriet er øverste administrative myndighed på området, er det ikke skønnet påkrævet at fremhæve denne virksomhed i en særlig bestemmelse.

Til nr. 5

Efter § 62, stk. 1, kan socialministeren henlægge afgørelser i EF-pensionssager til chefen for Socialstyrelsen. Afgørelseskompetencen foreslås udøvet af socialministeren.

Til § 7

Til nr. 1

Erstatningsrådet er sammensat således, at det besidder en velkvalificeret specialviden på området, og det forekommer derfor hensigtsmæssigt og ubetænkeligt at begrænse ankeinstansernes antal fra 2 til 1.

Til nr. 2

Det foreslås, at Den Sociale Ankestyrelse indsættes som ankeinstans i stedet for Socialministeriet for Erstatningsrådets afgørelser vedrørende dispensation fra lovens sædvanlige område med hensyn til territorium og statsborgerskab.

Til § 8

Det foreslås, at forslaget træder i kraft den 1. januar 1991.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I den sociale styrelseslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 14. marts 1990, ophæves § 20, § 22 og § 24.

Centrale myndigheder

§ 20. Der oprettes under Socialministeriet en socialstyrelse, der, i det omfang socialministeren bestemmer, varetager den centrale forvaltning af sociale anliggender.

§ 22. Socialministeren fører tilsyn med kommunernes og amtskommunernes socialvæsen og med offentligt støttede eller anerkendte institutioner, der virker inden for det sociale område.

§ 24. Socialministeren kan bemyndige Socialstyrelsen eller en anden central styrelse til i nærmere angivet omfang at udøve beføjelser, som i denne lov er tillagt socialministeren.

§ 2

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 27. september 1989, som ændret senest ved lov nr. 425 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 13 ophæves.

§ 13. Socialstyrelsen varetager centrale opgaver vedrørende social bistand i det omfang, det bestemmes i denne lov eller ved bemyndigelse fra socialministeren.

2. I § 29, stk. 2, § 67, stk. 3, § 70, stk. 3, og § 85 a, stk. 1, ændres »Socialstyrelsen« til: »Socialministeriet«.

§ 29. ---

Stk. 2. De under Socialstyrelsen hørende konsulenter for åndssvage, blinde, døve, tung-høre og vanføre bistår de i stk. 1 nævnte vejledere og særligt sagkyndige. Socialministeren fastsætter nærmere retningslinjer for konsulenternes virksomhed.

§ 67. ---

Stk. 3. En beslutning efter stk. 2, der vedrører en periode på indtil 3 måneder, kan indbringes for Socialstyrelsen.

§ 70. ---

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen underretter Socialstyrelsen om pasningsordninger, inden der gives tilskud efter stk. 1.

§ 85 a. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at beboerne i ét eller flere af de plejehjem, der hører under kommunen, får udbetalt social pension. Der betales herefter for de ydelser, den enkelte beboer modtager som led i plejehjemsopholdet. Kommunalbestyrelsen underretter Socialstyrelsen om sådanne ordninger, inden de gennemføres.

3. I § 30, stk. 1, 1. pkt., ændres »udvalget« til: »kommunalbestyrelsen«.

§ 30. Hvor kommunalbestyrelsen eller revaliderings- og pensionsnævnet skønner, at ydelse af støtte efter afsnit III med henblik på at tilvejebringe, bevare eller forbedre en persons erhvervs muligheder kan komme på tale, søger udvalget (nævnet) vejledning hos den offentlige arbejdsformidling. Nærmere regler herom fastsættes af socialministeren efter forhandling med arbejdsministeren og vedkommende kommunale organisationer.

4. I § 128, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 65, stk. 5,« til: »§ 65, stk. 6,«.

§ 128. ---

Stk. 2. Berettiget til at indbringe en sag for Ankestyrelsen er forældremyndighedens indehaver, den, der faktisk udøver forældremyndigheden, samt, såfremt sagen vedrører en person, der ikke står under forældremyndighed, den unge eller værgen. Endvidere kan plejeforældre indbringe beslutninger efter § 65, stk. 5, eller efter § 124.

§ 3

I lov nr. 350 af 4. juni 1986 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, ændres i § 25 a, stk. 4, »Socialstyrelsen« til: »Socialministeriet«.

§ 25 a. ---

Stk. 4. Socialstyrelsen bekendtgør størrelsen af ydelserne efter loven.

§ 4

I lov nr. 852 af 20. december 1989 om dagpenge ved sygdom eller fødsel, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 387 af 13. juni 1990, ændres i § 7, stk. 2, »chefen for Socialstyrelsen« til: »formanden for Dagpengeudvalget«.

§ 7. ---

Stk. 2. Arbejdsgiveren eller kommunen kan, hvis det skønnes nødvendigt, forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Erklæringen, som skal afgives på en blanket godkendt af chefen for Socialstyrelsen, betales af arbejdsgiveren henholdsvis kommunen.

§ 5

I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 1987, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 387 af 13. juni 1990, ændres i § 2, stk. 3, § 3, stk. 2, § 4, stk. 4, § 16 og § 19, stk. 2, »Chefen for Socialstyrelsen« til: »Socialministeren«.

§ 2. ---

Stk. 3. Chefen for Socialstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglen i stk. 1, nr. 2.

§ 3. ---

Stk. 2. Chefen for Socialstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af arbejdstiden for personer, der ved overgang til delpension modtager efterløn efter lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., samt for lønmodtagere med ukendt arbejdstid.

§ 4. ---

Stk. 4. Ved den første pensionsberegning kan den årlige delpension ikke overstige 90 pct. af forskellen mellem den årlige lønindtægt før overgang til delpension og den forventede lønindtægt efter overgangen. Dette gælder dog ikke ved overgang fra efterløn efter lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. til delpension. Chefen for Socialstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af lønindtægten samt om grænsen for delpensionens størrelse ved omregning.

§ 16. Chefen for Socialstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om ansøgning, udbetaling, beregning, ændring og kontrol af delpension, herunder nærmere regler om, i hvilket omfang bestemmelserne i §§ 7-10 kan fraviges for personer med anden erhvervsindtægt end lønindtægt.

§ 19. ---

Stk. 2. Chefen for Socialstyrelsen kan pålægge kommunale myndigheder at tilvejebringe statistiske oplysninger og lignende.

§ 6

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 4. juli 1989, som ændret senest ved lov nr. 585 af 20. august 1990 foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, og § 50, stk. 2 og stk. 5, ændres »chefen for Socialstyrelsen« til: »socialministeren«.

§ 3. ---

Stk. 4. Når særlige omstændigheder taler for det, kan chefen for Socialstyrelsen tillade, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

§ 50. ---

Stk. 2. Afgørelser om ret til ydelser efter denne lov truffet af revaliderings- og pensionsnævnet eller chefen for Socialstyrelsen efter § 62 kan påklages til Den Sociale Ankestyrelse.

Stk. 5. Afgørelser truffet af chefen for Socialstyrelsen efter § 3, stk. 4, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

2. I § 26 og § 38 ændres »Chefen for Socialstyrelsen« til: »Socialministeren«.

§ 26. Chefen for Socialstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af ansøgninger, fremskaffelse af oplysninger og dokumentation samt om forelæggelse af sager for revaliderings- og pensionsnævnet.

§ 38. Chefen for Socialstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om udbetaling af pension, herunder om størrelsen af personligt tillæg.

3. I § 59, *stk. 1, nr. 5*, ændres »§ 26, stk. 1, nr. 2.« til: »§ 23, stk. 1, nr. 2.«.

§ 59. ---

5) om betingelserne for tilkendelse af pension er opfyldt ved afgørelse om fortsat ret til dagpenge, jf. dagpengelovens § 26, stk. 1, nr. 2.

4. § 60, *stk. 1*, ophæves, og i *stk. 2* og *stk. 3*, der bliver *stk. 1* og *stk. 2*, ændres »Chefen for Socialstyrelsen« til: »Socialministeren«.

§ 60. Socialstyrelsen bistår Socialministeriet, Den Sociale Ankestyrelse, amsankenævnene, revaliderings- og pensionsnævnene, amtskommunerne og kommunerne ved administrationen af denne lov.

Stk. 2. Chefen for Socialstyrelsen kan pålægge kommunale myndigheder og revaliderings- og pensionsnævnet at tilvejebringe statistiske oplysninger og lignende.

Stk. 3. Chefen for Socialstyrelsen kan fastsætte regler om fradrag i pensionen for beløb, som pensionisten har modtaget i pension efter udenlandsk lovgivning i det tidsrum, for hvilket der beregnes pension efter denne lov.

5. I § 62, *stk. 1*, ændres »til chefen for Socialstyrelsen henlægges« til: »udøve«.

§ 62. Socialministeren kan til chefen for Socialstyrelsen henlægge de beføjelser, som kommunerne har efter denne lov vedrørende pension, der skal ydes efter afsnit III, kapitel 3, i forordning nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og deres familje-medlemmer, der flytter inden for Fællesskabet. Det samme gælder for pension, der ydes efter regler i overenskomster med andre stater.

§ 7

I lov om erstatning til besættelsestidens ofre, jf. lovbekendtgørelse nr. 472 af 4. august 1988, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 6, *stk. 1*, affattes således:

»§ 6. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, kan indbringes for Erstatningsrådet. Erstatningsrådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

§ 6. Arbejdsskadestyrelsens afgørelser i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1, kan indbringes for Erstatningsrådet, hvis afgørelser kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.

2. I § 64, *stk. 3*, ændres »socialministeren, hvis afgørelse er endelig« til: »Den Sociale Ankestyrelse.«.

§ 64. ---

Stk. 3. Erstatningsrådets afgørelser i henhold til *stk. 1* og *2* kan under iagttagelse af reglerne i § 6, *stk. 3*, indankes for socialministeren, hvis afgørelse er endelig.